

Svar*(8. oktober 2001)*

Det ærede parlamentsmedlem henviser tilsyneladende til Rådets afgørelse 2001/264 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter. Medlemsstaternes rolle i forbindelse med gennemførelsen heraf forklares i artikel 2, stk. 2, i denne afgørelse:

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med deres nationale ordninger passende foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 1 nævnte bestemmelser overholdes, inden for deres tjenester og deres bygninger, af følgende kategorier af personer i forbindelse med behandling af EU-klassificerede oplysninger:

- a) medlemmer af medlemsstaternes faste repræsentationer ved EU samt medlemmer af medlemsstaternes delegationer, der deltager i møder i Rådet eller dets organer eller i andre rådsaktiviteter,
- b) andre medlemmer af medlemsstaternes administrationer, uanset om de pågældende gør tjeneste på medlemsstaternes område eller i tredjelande, når de behandler EU-klassificerede oplysninger, og
- c) medlemsstaternes eksterne tjenesteleverandører og udstationerede medarbejdere, når de behandler EU-klassificerede oplysninger.

Ingen medlemsstat er undtaget fra ovennævnte rådsafgørelse.

*(2002/C 40 E/061)***SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1621/01****af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Kommissionen***(12. juni 2001)*

Om: Lotteri til redning af den europæiske kunstarv

Det forslag, der for nylig blev fremsat af direktøren for Louvre-museet, da han gik på pension, om at oprette et lotteri for at redde den franske kunstarv, ligger på linje med det stadige europæiske ønske om at bevare kulturarven gennem bidrag, der stammer fra denne form for hasardspil.

Den britiske model med en lotteriafgift, som anvendes til finansiering af kulturelle foranstaltninger, kunne være inspirationskilde til en sådan foranstaltning, som ville medvirke til at beskytte vor europæiske kunstarv gennem bidrag fra spillerne, som samtidig kunne få en etisk berettigelse for deres deltagelse i hasardspil.

Agter Kommissionen at foretage en ekspertundersøgelse af muligheden for at oprette et lotteri på europæisk plan, hvis indtægter skulle anvendes til at beskytte den europæiske kunstarv mod opkøb fra de rigere lande eller mod forfald eller andre omstændigheder, som kan skade de værker, der udgør stoltheden for så mange europæere, der identificerer sig med den historiske kultur i Europa?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Viviane Reding*(13. september 2001)*

Fællesskabsindsatsen på kulturområdet har som retsgrundlag EF-traktatens artikel 151 (tidl. artikel 128).

Denne artikel giver Fællesskabet kompetence til:

- at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på kulturområdet
- at støtte og udbygge (om nødvendigt via finansiel støtte) medlemsstaternes indsats på følgende områder:
 - forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie;

- bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning;
- ikke-kommercielle udvekslinger;
- kunstneriske og litterære frembringelser, herunder i den audiovisuelle sektor.

EU's eneste instrument på kulturområdet er »Kultur 2000«-programmet, der finansieres over fællesskabsbudgettet, og Fællesskabet har ikke kompetence til at iværksætte tiltag med det formål at beskytte kunstarven i medlemsstaterne, der ligger ud over de eksisterende programmer og initiativer.

Hvad angår nye finansieringsmuligheder i forbindelse med initiativer og programmer, bør det i øvrigt fremhæves, at finansieringen af Fællesskabets budget bygger på en ordning med egne indtægter (EF-traktatens artikel 269 (tidl. artikel 201)), hvis bestemmelser fastsættes af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Parlamentet. Disse bestemmelser skal vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. I henhold til budgetreglen om bruttoopgørelse kan disse ressourcer ikke anvendes til særudgifter, men skal anvendes globalt til finansiering af Fællesskabets samlede budgetudgifter.

(2002/C 40 E/062)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1622/01

af Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) til Rådet

(12. juni 2001)

Om: Straf for folkedrab i Rwanda

De ansvarlige for drabene på 800 000 tutsier i Rwanda i 1994 er fortsat på fri fod, mens det internationale samfund forholder sig passivt til de drab, der i et tidsrum på 100 dage hærgede dette afrikanske land.

Den rwandiske regering forsøger fortsat at opnå tilbageholdelse ikke blot af lederne af dette folkedrab, men også af de hundredvis af kriminelle, som tilrettelagde og gennemførte planen om at fjerne tutsibefolkningen fra jordens overflade.

Kan Rådet oplyse, hvilke skridt Den Europæiske Union i øjeblikket tager for at sikre, at ophavsmændene til disse brutale handlinger tilbageholdes og dømmes for det største folkedrab, menneskeheden har oplevet siden nazi-tiden?

Svar

(8. oktober 2001)

Rådet deler det ærede medlems opfattelse, nemlig at de ansvarlige for folkemordet i Rwanda i 1994 bør drages til ansvar. Allerede i 1994 vedtog Rådet en fælles holdning om EU's mål og prioriteter for så vidt angår Rwanda⁽¹⁾, hvori det understregede betydningen af, at de ansvarlige for de grove krænkelser af grundlæggende humanitære rettigheder, herunder folkedrab, bringes til ansvar. I den forbindelse anså EU oprettelsen af en international domstol for at være en hovedfaktor i bestræbelserne på at bringe en tradition for straffrihed til ophør og på at hindre fremtidige krænkelser af menneskerettighederne. Dette er fortsat EU's opfattelse, og selv om den faktiske anholdelse og domfældelse af de ansvarlige ikke falder inden for Rådets kompetence, har EU's medlemsstater og Fællesskabet støttet Den Internationale Straffedomstol for Rwanda, som FN oprettede i november 1994.

⁽¹⁾ EFT L 283 af 29.10.1994.